

- Vit hava ein málpolitikk, men vit hava ongan tónleikapolitikk.
Vit hava nógv gomul sálmaløg, sum skulu haldast við líka eins
og kvæði og sangur í skúlanum!

Jens Mortan Mortensen

- Skal kirkjan yvirtakast, skal tað verða sum sermál!

Annita á Fríðriksmørk

- Lesturin er nærmast eitt vælsignilsi

Jákup Reinert Hansen

- Kirkjan verður tryggari á føroyskum hondum

Poul Michelsen

Sakligt Trapputing um Fólkakirkjuna

Helst atkvøða allir
fyra teir størstu flok-
karnir á Løgtingi
fyri at yvirtaka kirk-
juna á ólavsoðu.
Hetta kom fram á
Trapputinginum tús-
kvöldið, tá Annita á
Fríðriksmørk segði, at
Tjóðveldisflokkurin
fór at siga ja til yvirta-
ka kirkjuna. Enn er tó
ikki alt lógararbeiðið
liðugt

FÓLKAKIRKJAN

Theodor E. D. Olsen
theodor@sosialur.in.fo

Týskvöldið skipaði Miðla-
húsið í Vágsbotni fyri
Trapputingi um Fólkakirk-
juna. Høvuðsevnið á fundin-
um var, hvat føroyingar vil-
ja við kirkjuni, nú politiskur
meiriluti tykist at vera fyri
at yvirtaka hana á ólavso-
ku.

Við pallborðið sótu Jákup
Reinert Hansen, formaður í
prestafelagnum og limur í
kirkjuliga fylgibólkinum,
Jens Mortan Mortensen,
formaður í Urguleikarafe-
lagnum, Annita á Fríðriks-
mørk, tjóðveldistingskvinnu
og Poul Michelsen, fólk-
flokstingmaður. Tey bæði
síðstnevndu umboðaðu ávi-
kavist andstöðu og samgon-
gu og sita bæði í politiska
fylgibólkinum. Orðstýrari
var Jón Brian Hvidtfeldt,
útlarpsmaður.

Fundurur var bæði síðilig-
ur og upplýsandi – og ikki
minst drúgvur. Byrjað varð
kl. 20, og tey seinastu fóru
ikki úr Miðlahúsinum fyrr
enn umleið klokkan 23 eftir
eitt umfevnandi kjak aftur
við einum kaffimunni, ið er
fastur táttur á Trapputingun-
um.

Farið varð rættiliga víða
á fundinum. Spurt varð m.
a., hví vit skulu yvirtaka
kirkjuna, um læra kirkjun-
nar verður nógv væl tryggjað,
hvønn leiklut leikfólkinu í
kirkjuni skulu hava frammyv-
ir, hvør skal vera “yvirhøvur”
og í hvønn mun gongdin í
yvirtøkuarbeiðinum ernøkt-
andi.

Luttakararnir við pall-
borðið fóru nógv fyri brósti
og brúktu ikki so lítið av tíð
til at koma við sínum sjón-
armiðum. Eitt nú valdi for-
maðurin fyri urguleikararnar
at spæla sálmalagið “Eg
skar mitt navn í grein ta hví-
tu”, meðan hann á stórskíg-
ja vísti, hvussu hetta varð
spælt á urgum. Hetta brúkti
hann til at vísa, at vit eiga
nógvar finar urgur í Føroy-
um, men at hetta ikki merk-
ir, at vit hava fólk, ið duga
spæla.

Kjakið gekk væl, og talan
var meira um eina sakliga
debat, har argument og
upplýsing vóru í hásæti,
heldur enn smápolitiskt
kegl og klandur.

Nógv av fundarfólkinum
tók eisini orðið og nýtti
høvi at seta spurningar og
føra fram síni sjónarmið.

Jens Mortan Mort-
ensen undrast á, at
Urguleikarafelagið
ikki hevur verið
betur kunnað um
tilgongdina í yvirtøk-
una og minnir á, at
tónleikararbeiðið í
Føroyum átti at verið
betri samskipað

FÓLKAKIRKJAN

Theodor E. D. Olsen
theodor@sosialur.in.fo

Jens Mortan Mortensen,
formaður í Urguleikarafel-
agnum, segði m.a. á Trappu-
tinginum týskvöldið, at vit
eiga nógvar góðar urgur í
Føroyum, men at móguleik-
arnir fyri at gagnnýta tær
ikki eru optimalar. Sum
nevnt aðrastaðni í blaðnum
vísti hann hetta við at sýna
nótarnar til eitt sálmalag,
meðan hann tekniskt vísti,
hvussu trupult hetta kann
vera at spæla.

- Tí mugu vit seta størv
av í kirkjuni til hetta, metti
Jens Mortan Mortensen.

Hann vísti á, at felagið
hevði sent eitt uppskot til
Mentamálaráðið fyri góð-
um 4 árum síðani, hvussu
tey høvdu hugsað sær, at
arbeiðið hjá urguleikarum
kundi verið skipað, men at
einki svar var komið enn.

Formaðurin hjá organi-
stunum greiddi eisini frá, at
politikararnir høvdu játtað
at pening, so at undirvíst
kundi verða í urguleiki í
Musikkskúlastipanini, og
at hesi fólk eisini vildu slep-
pa at spæla í kirkjunum,
men at eingi verulig størv
eru har. Sostatt finst undir-
vísing til urguleikarar, men
einki skipað gjald er til
urguleikarar, og útbúir
urguleikarar finnast, sum
onga samsýning fáa.

- Vit hava ein málpolitikk,
men vit hava ongan tón-
leikapolitikk. Vit hava nógv
gomul sálmaløg, sum skulu
haldast við líka eins og
kvæði og sangur í skúlan-
um, segði Jens Mortan.

Ikki eins í Havn og á bygð

Á Trapputinginum varð eisi-
ni nógv tosað um stöðuna
hjá leikfólkinum í føroysku
kirkjuni. Sum heild varð
semja við panelið um, at
tað sjálvboðna arbeiðið er
ein dygd, og Poul Michelsen
tók til, at hann tordi ikki
sum politikari at skjóta upp
at avtaka hetta.

- Tílíkt skal koma frá øðr-
um enn politikarunum,
segði Poul Michelsen.

Fólkafloksmaðurin vísti
eisini á, at parturin um figg-
jarviðurskifti í kirkjuni ikki
er liðugur enn, men at talan
helst fór at verða um eitt
slag av “blandingsbúskapi”
sum hann tók til, tvs. at tað
kom at verða ymiskt, hvus-
su ein kirkja í t.d. Havn og
ein kirkja á útoyggj skuldu
figgjast. Onkustaðni fór at
verða lønt arbeiði hjá t.d.
organistum, meðan tað skul-
di verða sjálvnoðið aðra-
staðni, metti Poul Michel-
sen.

Deknaguðstænan eitt vælsignilsi

Annita á Fríðriksmørk min-
ti í hesum sambandi eisini
á, at yvirtøkan merkti ikki,
at lok varð lagt á, hvussu
farast skuldi fram. Hinvegin
fór skipanin við fylgiból-
-

um helst at halda fram eftir
yvirtøkuna. Hon metti tó,
at higartil var koyrt við 170
km. um tíman, sum hon tók
til, og at ferðin helst fór at
minka, eftir yvirtøkuna.

Spurt varð eisini, um
tann so serføroyska dekn-
aguðstænan ikki kemst
av, at tað eru ov fáir prestar.
Hesum varð ikki beinleiðis
undirtøka fyri, hóast ein
hevði varhugan av, at her
sótu fólk við pallborðið, ið
vóru sinnað at viðgera slík-
ar spurningar. Men sum Ják-
up Reinert Hansen tók til,
so er guðstænasta í Sand-
oyinni í seks kirkjum í senn
sunnudagar, har 18 leikfólk
taka sær av hesum. Hetta
metti hann at vera eina stó-
ra styrki hjá kirkjuni.

- Lesturin er nærmast eitt
vælsignilsi, helt sandsprest-
ur og vísti á tað fólksligu
ábyrgdina í kirkjuni.

Eitt sindur skemtiliga
endurgav hann eisini Jákup
Dahl, sum einastaðni skriv-
ar, at ikki allir prestar dug-
du so væl at prædika, men
var lestur til eina dekn-
aguðstænastu, hevði fólk
móguleika at hoyra eina
dygdargóða prædiku.

Trupulleikin stórus um nøkur ár

Sum heild var tó semja við
borðið um, at leikluturin

hjá t.d. klokkanum og
organistunum ikki kundi
sammetast, tí organistarnir
hava eina drúgva útbúgving
í skjáltuni. Eisini varð sagt
frá einum fundarfólkinum,
at kirkjan gjørdist fátækari,
um leikfólkið var lønt, men
at neyðugt er at urguleikar-
arnir fáa løn og eftirløn
heldur enn ta samsýning, ið
latin verður í dag, tí annars
hava vit ein stóran trupul-
leika um fá ár.

Ikki kunnað um gongdina

Harafurat segði Jens Mort-
an Mortensen, at tað er
neyðugt at vit endurnýggja
okkara sálmasang so hann
hóskar bæði í lagi og teksti
til okkara tíð.

Nevnt var eisini, at Urgu-
leikarafelagið áður í blað-
kjaki hevur gjørt vart við,
at meðan bispur er nevndur
heilar 72 ferðir í lógarupp-
skotunum, so er deknur
nevndur eina ferð, meðan
klokkarar og urguleikarar
als ikki eru nevndir.